

پایاننامهی کارشناسی ارشد: ساجد سلیمانی، ۱۳۹۸

رابطه ی برنامه ریزی درسی پنهان با عزت نفس و جامعه پذیری دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی بخش زبرخان نیشابور

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه برنامه درسی پنهان با عزت نفس و جامعه پذیری دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی بخش زبرخان نیشابور انجام شد. و از نظر روش پژوهش، از نوع توصیفی_همبستگی بوده است. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان پسر دوره دوم ابتدایی مدرسه دولتی بخش زبرخان شهرستان نیشابور که در سال تحصیلی 97/98 مشغول به تحصیل هستند و سن تقویمی آنها بین رات اسال، به تعداد 523 نفر است، و برای نمونه آماری بر اساس جدول مورگان 213 نفر از دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی بخش زبرخان نیشابور به روش نمونه گیری تصادفی چند مرحله ای خوشه ای انتخاب نموده انتخاب نموده انتخاب شدند. برای جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه های برنامه درسی پنهان سیلور و الکساندر و علیخانی، پاشازاده (1392)، پرسشنامه عزت نفس آیزنگ (1997) و پرسشنامه جامعه پذیری فریدونی (1395) استفاده شد. داده های با استفاده از داده ها با استفاده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون و مدل های رگرسیونی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج با استفاده از تحلیل معادلات ساختاری نشان داد که بین برنامه درسی پنهان با عزت نفس و جامعه پذیری دانش آموزان پسر مقطع عزت نفس و جامعه پذیری دانش آموزان رابطه وجود دارد و بین جو اجتماعی و سازمانی و ساختار فیزیکی مدرسه با عزت نفس و جامعه پذیری دانش آموزان رابطه وجود دارد و نیز بین کنش متقابل معلم و داش آموزان با عزت نفس و جامعه پذیری دانش آموزان رابطه وجود دارد و نیز بین کنش متقابل معلم و داش آموزان باعزت نفس و جامعه پذیری دانش آموزان رابطه مثبت و معنادار وجود دارد (درد (درد و دیز بین کنش متقابل معلم و داش آموزان باعزت نفس و جامعه پذیری دانش آموزان رابطه مثبت و معنادار وجود دارد (درد (درد (درد و دیز بین کنش متقابل معلم و داش آموزان رابطه و توت نفس و جامعه پذیری دانش آموزان رابطه و توت دارد و بین جو احتماعی و سازمانی و سازمان با عزت نفس و جامعه پذیری دانش آموزان رابطه مثبت و معنادار و جود دارد و بین جو

كليدواژهها: برنامه درسي پنهان، عزت نفس، جامعه پذيري.

شمارهی پایاننامه: ۱۲۷۲۰۶۰۳۹۷۲۰۰۷ تاریخ دفاع: ۱۳۹۸/۰۶/۲۱ رشتهی تحصیلی: برنامهریزی درسی دانشکده: علوم انسانی استاد راهنما: دکتر مرتضی بینش

M.A. Thesis:

The relationship between hidden curriculum design and self-esteem and socialization of elementary school boy students in Zabarkhan Neyshabur

The present study is an applied research in terms of purpose and a descriptive-correlational

research in terms of methodology, which aimed to investigate the relationship between hidden curriculum with self-esteem and socialization in elementary school male students in Zabarkhan District of Neyshabur. The research statistical population included all senior elementary school male students of the state school in Zabarkhan District of Neyshabur, who were studying in the 2018-2019 academic year and amounted to 523 people. Their chronological age was between 10-12 years. Of these students, a sample of 213 subjects was selected through multi-stage cluster random sampling method based on Morgan table. For data collection, Hidden Curriculum Questionnaire by Silver, Alecsander, Alikhani and Pashazadeh (2013), Eysenck Self-Esteem Scale (1997) and Freyduni Socialization Questionnaire (2016) were applied. The data were analyzed using Pearson correlation coefficient test and regression model. The results obtained based on structural equation analysis demonstrated that there is a relationship between hidden curriculum with selfesteem and socialization of elementary school male students in Zabarkhan District of Neyshabur. Further, social and organizational climate and physical structure of the school are related to the self-esteem and socialization of students. A significant positive relationship was also found between teacher-student interaction with self-esteem and socialization of students (p<0.05

صفحه: